

[Prieme.]

saa maa vi se at købe en Del af disse Varer i England. Det lyder jo meget smukt! Jeg skal nævne to Eksempler. Der har været indgivet Begæring om en saa ubetydelig Ting som Saks. I Tyskland er der 800 Fabrikker, i England er der 3. Det er givet, at man vil have vanskeligt ved at foretage Indkøb af nævneværdig Betydning i England. Der er endvidere Tale om Vinduesbeslag. Hvis vi skulde foretage Indkøb af Vinduesbeslag i England, skulde Vinduerne i samtlige Ejendomme her i Danmark ændres, da Vinduerne i England nemlig lukkes op indad og i Danmark udad. Saaledes kunde jeg blive ved at nævne det ene Vareomraade efter det andet.

Straks efter at den højtærede Udenrigsminister havde holdt sin Tale om alle de ubenyttede Bevillinger, blev der sendt en Skrivelse til Udenrigsministeriet, den økonomisk-politiske Afdelings 1ste Kontor paa Christiansborg. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Udenrigsminister har Kendskab til denne Skrivelse, som jeg ved er havnet i Valutakontoret, hvor man ikke aner, hvad man skal svare paa den. Der blev i denne Skrivelse af Brevskriveren nævnt, hvilke Foranstaltninger han havde foretaget for at faa Andel i nogle af de voldsomme Beløb af ubenyttede Attester paa Metervarer, som den højtærede Udenrigsminister meddelte os fandtes. Han havde bl. a. gentagne Gange indrykket Annoncer, stærkt iøjnefaldende, i Dagspressen, havde henvendt sig direkte til de større og mindre Firmaer i Branchen, dagligt telefoneret til de eksisterende Clearingskontorer, og mindst to Gange om Ugen forespurgt Fælleskontoret for Valutasager paa Børsen. Det er ikke underligt, at han saaledes mener at have foretaget sig ethvert tænkeligt Skridt for at finde de Valutaattester, som han behøver, og nu beder han Udenrigsministeriet anwise sig, hvorledes han skal gribe Sagen an, idet det af Udenrigsministerens Udtalelse fremgaar, at Ministeren tror, at det er helt umuligt, at de Mennesker, der har Brug for Varer, ikke kan finde de Importører, der har rigelig med Attester. Han anfører til Slutning, at han har Brug for 50 000 Kr. Gruppe 1003 Metervarer, Tyskland, der er til øjeblikkelig Anvendelse. Varerne henligger paa Toldboden eller er færdigvævede paa Fabrikkerne, og overdragne Bevillinger vil han i givet Fald kunne betale med indtil 15 pCt.

Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Udenrigsminister selv tror paa, at alle

disse ubenyttede Bevillinger paa Metervarer Gruppe 1003, Tyskland, findes, naar man forgæves daglig i Aviserne averterer efter dem, daglig spørger alle de største Firmaer inden for Branchen, henvender sig paa Clearing-Kontorerne og tilbyder at betale 15 pCt. for disse Bevillinger. Jeg personlig stiller mig meget stærkt tvivlende derved. Og naar dette Spørgsmaal Gang paa Gang drages saa stærkt frem i den offentlige Debat, som det gøres, synes jeg, ikke mindst under Hensyn til det Medarbejderskab, som Valutaloven forudsætter i sin § 7, at man skylder Importørerne det Hensyn at give dem Anledning til at deltage i en Undersøgelse, som saa maa vise, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Det skulde nødigt være saaledes, at vi paa ny — vi nærmer os jo nu en Valgsituation — skulde komme ud for det, som vi kom ud for i Efteraaret, i August Maaned i Fjor, hvor det blev skubbet Importørerne i Skoene, at de ikke vilde benytte de Attester, de fik tilstaaet. Jeg henstiller derfor til den højtærede Handelsminister at give Erhvervsorganisationernes Repræsentanter i Valutaraadet Anledning til at undersøge, hvor disse Bevillinger findes. Jeg synes, det er ret og rimeligt, og jeg kan ikke indse, at Ministeren med nogen Ret kan modsætte sig det. Jeg haaber derfor ogsaa, jeg kan forvente, at den højtærede Handelsminister giver sin Tilslutning dertil.

Carsten Raft: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Bemærkninger var af en noget forældet Karakter efter Ministerens Tilsagn om at ville gaa med til en kritisk Revision af Loven. Naar det ærede Medlem slutter med, at han mener, at hans Bemærkninger allerede har godtgjort, at der ikke var Anledning til min Kritik, saa kunde man vel sige, at Ministerens Tilsagn om at gaa med til en kritisk Revision har godtgjort, at der var Anledning til min Kritik; ellers mener jeg ikke, Ministeren vilde have gaaet med dertil.

Men det var ganske interessant at bemærke, at Formanden for Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund var oppe paa denne Talerstol uden at komme ind paa det Eksempel, jeg nævnte i Gaar om Forbundets Optræden rundt omkring paa Arbejdspladserne, og ikke havde noget at svare paa den Udfordring, jeg havde givet i saa Henseende. Vi maa vel saa konstatere, at man i denne Fagforening finder det rimeligt, at et lille bitte Mindretal, 5—6 ud af 70, er i Stand til at forhindre Dannelsen af en dygtig og